

[Evald Christensen.]

sætte med det? Var det så sådan, at det havde slået på for dem, men det har det jo slet ikke.

Og så er der uddannelsen og det praktiske arbejde. Danske børn går jo alle i skole, til de er 14 år, altså i 7 år. Skulle det ikke være nok i første omgang? Livet består jo da ikke blot i at sidde på skolebænken, heldigvis, må man sige. Livets skole består da også i praktisk arbejde, i at ånd og hånd følges ad, i at man lærer at pløje, også bølgene, og har man så rigtig fået begyndt på den måde, godt begyndt, så kan man godt tage en lille tur på skolebænken igen, efter at man har fået praktisk syn for, hvor der er mangler med hensyn til det teoretiske. Således er jeg sikker på, at det er sundest og bedst for vor ungdom at blive forberedt til manddomsgerning.

Når jeg taler, som jeg gør, om dette forhold, er det ikke, fordi jeg mener, at teori ikke er værdifuld, men den mest afgørende teori lærer man sikkert under det praktiske arbejde. Det er jeg slet ikke i tvivl om gælder, både når man skal passe en dampmaskine, en motor og et ror. Jeg tror ikke, det varer ret mange dage for en frisk dreng, der er kommet til søs, at lære at kende både for og agter, styrbord og bagbord og hvad den røde topplanterne på kutteren betyder.

Blot disse bemærkninger vil jeg gerne føje til i dag, idet jeg ønsker vor sømandsstand de bedste kår for fremtiden.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det er med den allerstørste tilfredshed jeg konstaterer, at vi nu her i folketinget er ved at være færdige med det meget store arbejde, der ligger bag denne lovs tilblivelse. Det er rigtigt, som det er blevet fremhævet af alle ordførerne, i hvert fald alle de ordførere, der har kendskab til den sag, vi behandler, at lovforslaget, som det var fremsat af mig, er blevet ændret under udvalgsbehandlingen. Der kan være lidt tvist om, hvorvidt det er blevet ændret til det bedre eller til det ringere; jeg tror, der har fundet ændringer sted i begge retninger.

Jeg kan og må dele det ærede medlem hr. Qvist Hansens beklagelse af, at messedrenge, koksmater og kahytsdrenge blev droppet og ikke kom med under undervisningen, men det er rigtigt, at der nu er chance for at melde sig frivilligt. Jeg mener, det ville have været bedre, hvis de havde været med obligatorisk, men det har der altså ikke kunnet samles enighed om.

Som lovforslaget er blevet, føler jeg mig imidlertid overbevist om, at det vil indebære store fremskridt, socialt, sikkerhedsmæssigt og erhvervsmæssigt, og jeg kan tilføje, at når det humane og almindelige element er blevet understreget som noget af det væsentlige af det, der skal foregå på de skoler, som nu bliver oprettet, så har det min fulde tilslutning. Det skal være skoler, det skal ikke være kaserner.

Jeg forstår ikke ganske de motiver, der driver det ærede medlem hr. Alfred Jensen og det kommunistiske parti til helt at svigte på dette vigtige sociale område. De økonomiske problemer vedrørende understøttelse til dårligt stillede elever, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen rejste, tror jeg ikke giver anledning til uenighed af nogen art.

Den lille retstatsprædiken, det ærede medlem hr. Evald Christensen læste op, afslørede et så totalt ukendskab til det spørgsmål, vi behandler, som overhovedet muligt. Det skyldes måske, at det ærede medlem ikke har været med i udvalgsarbejdet, men jeg synes, det må være meget ubehageligt at skulle optræde som vejleder og ordfører i en sag, man ved så lidt om, som det tydeligvis var tilfældet her.

Jeg er som sagt overbevist om, at vi her har skabt en lovgivning og gjort en gerning, der vil være til stor gavn for Danmark som søfartsnation, og der skal fra min side lyde en absolut tak til udvalgets medlemmer for det helt igennem saglige samarbejde.

Det ærede medlem hr. Peder Jakobsen rejste et par problemer, der ligger udenfor den sag, vi behandler, nemlig spørgsmålet om den dårlige stilling, en række af vore mindre skibe har, fordi de er udsat for konkurrence, dels fra statsbanerne, dels fra udenlandske skibe. Det kan vist kun være sidste del af spørgsmålet, der hører ind under det, man kan vente jeg vil svare på, og jeg må her fremhæve, som jeg har gjort det tidligere, og som det også er blevet fremhævet fra rederkredse og søfartskredse, at vi kan ikke indlade os på en lovgivning, der diskriminerer; vi kan ikke være et foregangsland i den retning, at vi skulle lave bestemmelser, der hindrer udenlandske skibe, som er konkurrencedygtige, i at udføre sejlads for os. Det ville være et helt forkert princip for en søfartsnation som Danmark. Det ville absolut være imod vore interesser at få en praksis af denne art ind i den nationale søfartslovgivning eller i administrationen heraf. Noget andet er, at der nok kan siges at have gjort sig yderligere konkurrence gældende, specielt fra